08/03/2023

Ο Β’ Κατανυκτικός Εσπερινός στην Ιερά Μητρόπολη Πέτρας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πέτρας και Χερρονήσου

Με κατάνυξη τελέστηκε ο δεύτερος Κατανυκτικός Εσπερινός, στον Ιερό Ναό της Αγίας Τριάδος, πόλεως Αγίου Νικολάου, χοροστατούντος του Μητροπολίτου Πέτρας και Χερρονήσου κ. Γερασίμου.

Ο Πρωτοσύγκελλος της Ι. Μητροπόλεως Αρχιμανδρίτης π. Τίτος ομίλησε με θέμα: “Συ με μετημφίασας Χριστέ..”

Παραθέτουμε αποσπάσματα από την ομιλία του:

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Λαμβάνοντας τήν εὐχή καί εὐλογία τῆς διακονίας τοῦ θείου λόγου ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας, γιά νά ὁμιλήσω στόν δεύτερο κατανυκτικό ἑσπερινό κατά τήν νικητήρια αὐτή ἡμέρα τῆς Ἐκκλησίας μας καί τήν ἀναστήλωση τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων στήν Βασιλεύουσα Πόλη ἀλλά καί σέ ὁλόκληρη τήν Ρωμαϊκή Αὐτοκρατορία κατά τό ἔτος 787 μετά ἀπό μαρτυρικούς ἀγῶνες τῶν εὐσεβῶν Πατέρων μᾶς, τήν καταδίκη τῶν εἰκονομάχων δία τῆς ἑβδόμης Οἰκουμενικῆς

Συνόδου καί τήν παγίωση τῆς διδασκαλίας ὅτι «ἡ προσκύνησις τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων ἐπί τό πρωτότυπον διαβαίνει», ἀνέτρεξα στήν ὑμνολογία τῆς ἡμέρας αὐτῆς γιά νά ἀνακαλύψω μία φράση πού να περικλείει ὅλο τό μυστήριο τῆς Θείας Σαρκώσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου.

Το ἔπραξα αὐτό γιατί ἡ Σάρκωση μᾶς ἐπιτρέπει τήν ἀπεικόνιση, τήν περιγραπτή δηλαδή θεανθρώπινη μορφή τοῦ Χριστοῦ ἐν εικονίσμασι, ἡ ὁποία ἔχει ἄμεση σχέση μέ τήν σωτηρία τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου. Μέ συγκίνησε πολύ τό τροπάριο τῆς πέμπτης ὠδῆς τοῦ ἀναστάσιμου κανόνα τοῦ πλαγίου πρώτου ἤχου πού λέγει: «Σύ με μετημφίασας, πρὸς ἀφθαρσίαν Χριστέ, φθορᾶς θανάτου ἀδιαφθόρως, τῇ σαρκὶ γευσάμενος, καὶ ἐξανατείλας τοῦ μνήματος τριήμερος». «Σύ μέ μεταμόρφωσες Χριστέ καί μέ ἔκανες ἄφθαρτο, χωρίς νά φθαρεῖς ἀπό τήν φθορά τοῦ θανάτου καί ἀνέτειλες ἀπό τό μνῆμα τριήμερος».

«Σύ μέ μετημφίασας πρός ἀφθαρσίαν Χριστέ ...» Δέν ὑπάρχει ὡραιότερο δῶρο ἀπό αὐτή τήν μεταμόρφωση πού μᾶς χάρισε ὁ Χριστός μέ τόν ἑκούσιο θάνατο καί τήν ἀνάστασή Του. Ἔλαβε τό πρόσλημα τῆς σαρκός γιά νά τό ἀναβιβάσει στόν οὐρανό, νά ἀποκαταστήσει τήν ἀμαυρωθεῖσα φύση μας, νά ξεπλύνει μέ τό Τίμιο Αἷμα Του τήν αἰσχύνη τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος, νά σχίσει τό χειρόγραφο τῶν ἁμαρτιῶν μας, νά επισυνάξει κάτω ἀπό τόν Σταυρό του τά διεσκορπισμένα, νά φωτίσει τό σκότος τῶν καθημένων ἐν χώρᾳ καί σκιᾷ θανάτου μέ τό φῶς τῆς Ἀναστάσεώς Του.

Αὐτή ἡ μεταμόρφωση τῆς ψυχῆς τονίζεται μέ τά λόγια τοῦ Κυρίου: «οὐκ ἦλθον καλέσαι δικαίους ἀλλά ἁμαρτωλούς εἰς μετάνοιαν», «οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες », ἀλλά καί μέσα ἀπό τίς παραβολές Του ὅπως αὐτές τοῦ τελώνου καί τοῦ φαρισαίου καί τοῦ ἀσώτου υἱοῦ, οἱ ὁποῖοι εἶδαν τό φῶς νά ἀνατέλλει μέσα στό σκότος τῆς ἁμαρτίας καί τῆς πλάνης τους. Ὁ Χριστός δέν διστάζει νά εἰσχωρήσει στό χῶρο τῆς ἁμαρτίας γιά νά ἀναζητήσει καί νά ἀνασύρει τούς πεπτωκότες, δέν ἐνοχλεῖται ἀπό τά σχόλια ἀκόμη καί τῶν ἐγγυτάτων του, πού καυτηριάζουν τίς συναναστροφές Του μετά τῶν τελωνῶν καί ἁμαρτωλῶν. Δέν τόν ἀφορᾶ μήπως καί τσαλακωθεῖ ἡ εἰκόνα Του, ἀλλά τόν ἐνδιαφέρει νά σώσει ὡς Δημιουργός τό δημιούργημά Του, ὡς σπλαχνικός Πατέρας τό παιδί Του.

Μεταμφίεση λοιπόν ἀδελφοί, μεταμόρφωση προσφέρει ὁ Χριστός μας. Μία μεταμφίεση πού ζωγραφίζεται καί μαρτυρεῖται ἀπό τήν ἐποχή τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, τοῦ ἰατροῦ καί ἁγιογράφου καί ἀποτυπώνεται μέ τόν χρωστῆρα τῶν εὐσεβῶν ἁγιογράφων ὄχι μέ τήν ρεαλιστική ἀνθρώπινη μορφή καί τήν ἐξωτερίκευση ρομαντικῶν συναισθημάτων ἤ τήν ἀγαλμάτινη ὡραιότητα τῆς σαρκός, ἀλλά μέ τήν ἐξωτερίκευση τῆς πνευματικότητας τοῦ προσώπου, τήν ασκητικότητα καί τίς ἀρετές πού ἐξωτερικεύονται ὄχι μέ τό ἐπίπλαστο χαμόγελο ἀλλά μέ τήν αὐστηρότητα καί σοβαρότητα τῆς μορφῆς, πού λούζεται μυστικά ἀπό

τό ἄκτιστο φῶς τῆς Θεότητος. Ἀληθινά, ἡ Ὀρθόδοξη εἰκονογραφία, μᾶς ὑποδεικνύει πῶς πρέπει νά εἶναι ἡ δική μας εἰκόνα, ποιό πρέπει νά εἶναι τό πρότυπο τῆς ζωή μας, πῶς πρέπει νά εἴμαστε, νά συμπεριφερόμαστε, νά κινούμαστε στόν χῶρο καί τό περιβάλλον...

... Σήμερα καυχιόμαστε γιά τήν Ὀρθοδοξία μας. Γιά τήν ὀρθοπραξία μας καυχιόμαστε; Ὅλα μᾶς φταῖνε. Ἡ ἀλήθεια ὅμως εἶναι ὅτι οὔτε ὁ τόπος μᾶς φταίει, οὔτε ὁ χρόνος πού ζοῦμε μᾶς φταίει. Οἱ Ἅγιοι ὅπου καί ὅποτε ἔζησαν κατάφεραν μέ τή ζωή τοῦ νά ἁγιάσουν καί τόν τόπο καί τόν χρόνο. Ὅσες δυσκολίες καί ἄν ἔχουμε, μποροῦμε νά τίς ξεπεράσουμε μέ τόν πνευματικό μας ἀγῶνα καί τήν ὁλοκληρωτική ὑπακοή μας στό θέλημα τοῦ Θεοῦ. «Οὐχ ὁ τόπος, ἀλλ' ὁ τρόπος», χαρίζει τήν ἁγιότητα. Καί στήν μέση μέση τῆς πλατείας Ὁμονοίας τῶν Ἀθηνῶν νά ζεῖ κάποιος, ὅπως ἔλεγε ἕνας ἐγκρατής ἱεροκήρυκας, μπορεῖ νά ἁγιάσει. Ἐκεῖ ἁγίασε ὁ Ὅσιος Πορφύριος. Στό κέντρο τῆς Ἀθήνας, ὅπου διακονοῦσε ὡς ἱερέας...

Ο Σεβασμιώτατος, προ της απολύσεως του Εσπερινού, τόνισε την χαρά που προσδίδει στους χριστιανούς η εορτή της Ορθοδοξίας, την αξία των Ι. Εικόνων στη λατρευτική ζωή της Εκκλησίας και την δυνατότητα της εικονογράφησης που χαρίζει η Σάρκωση του Υιού και Λόγου του Θεού. **Προέτρεψε δε τους χριστιανούς να πιστεύουν αληθινά στον Χριστό,** χωρίς να κάνουν εκπτώσεις ή παραχωρήσεις στα θέματα της Πίστεως, ακολουθούντες μετ' ευσεβείας τα δόγματα της Εκκλησίας και την διδασκαλία των Θεοφόρων Πατέρων.